
ANNO DOMINI MXLV.

ROTBERTUS

LONDINENSIS EPISCOPUS.

NOTITIA HISTORICA.

(MABILL. *Annal. Bened.*, tom. IV, pag. 461.)

Alwoldo episcopo, quem Willelmus Elfevordum vocat, in sede Londinensi anno 1044 subrogatus est Rotbertus, Gemmeticensis abbas, agente Edwardo rege, a quo in Angliam accersitus fuerat, postmodum factus primas Cantuariensis. Cum Londoniæ pontificatum regeret, monasterii sui memor, multa eidem ornamenta contulit cum libro Sacramentorum, ad cujus calcem ascripsit chartam, quam infra exhibemus.

ROBERTI CHARTA.

Notum sit omnibus, tam præsentibus quam futuris per succedentia tempora fidelibus, quod ego Rotbertus, abbas Gemmeticensium prius, postmodum vero sanctæ Landoniorum sedis præsul factus, dederim librum hunc sanctæ Mariæ in hoc mihi commisso monachorum Sancti Petri cænobio, ad honorem sanctorum quorum hic mentio agitur, et ob memoriale mei, ut hic in perpetuum habeatur.

A Quem si quis vi, vel dolo, seu quoquo modo isti loco subtraxerit, animæ suæ, propter quod fecerit, detrimentum patiat, atque de libro viventium deleatur, et cum justis non scribatur; et severissima excommunicatione damnetur, qui vel unum de palliis quæ dedi isti loco, subtraxerit, sive alia ornamenta, candelabra argentea, seu aurum de tabula. Amen.

ANNO DOMINI MXLV.

GARCIAS

MONACHUS S. MICHAELIS CUXASENSIS.

IN OPUSCULUM SUBSEQUENS ADMONITIO.

(*Hist. litt. de la France*, VII, 345.)

Baluze, dans son appendice au *Marca hispanica* (p. 1072-1082), nous a donné un monument qui mérite d'être connu, quoique écrit en un style diffus, obscur et plein de fautes contre la grammaire. C'est l'ouvrage de Garcias, moine de Saint-Michel de Coxane, ou Cusan, au diocèse d'Elne, aujourd'hui de Perpignan en Roussillon, lequel avait eu pour maître un certain Arnul, apparemment moine du même